



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

3. Dies Decemb. Vir germinat granum Virtutis, sine palea vanitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

neundo
se Deo
dem of-
Ecce ego,
quaris,
nomen
nem non
et uere;
feruiat
sè defi-
anudu-
on ego
è celo
micilli
æ fini-
s, erit
ria est,
in er-
est Pa-
i.
ice tui,
nis. Si
nscen-
m, sed
ubique
Deum,
ubique
nt se a-
e. Tam
nives,
ne ter-
Ergò,
&

& salus. Tametsi duo, sufficimus. Si deleant turbæ,
nos duo turba sumus, sed sine turbine. Iterum ergò:
Ecce ego. Habes, qui te sequatur; habes, & qui in om-
nibus obsequatur. *Ecce ego;* cui pati pro te mala om-
nia, non tantum est votum, sed summa votorum. *Mit-
te me* vel ad mundi extremum; etiam illic libenter
emittam extremum spiritum? *Mitte me,* & è vestigio,
cuicunque rei mei in circulo meo retardanti, nu-
tium remittam. *Mitte me,* ubi sol torret; frigus urit,
Aquila sævit. Quid timeam, ubi meo non tantum
ades lateri, sed in pectore? *Mitte me,* ut intelligat
posteritas, quid Deus potuerit Xaverio milite: quid
Xaverius Deo Duce. Exauditus fuit Xaverius pro
sua in Deum fiducia, & paucis annis Regna sexaginta
sex per solam Japoniam explicata, fuerunt Xaveria-
næ virtutis palæstra, certaminis arena. Cæsaribus auspi-
ciis undecies centena millia militum cæsa dicuntur:
Xaverii unius manu suprâ duodecies centena millia, à
primordialis criminis morte ad vitam sunt revocati.
Ut videas quantò major Cæsar Xaverius; quid plu-
ribus, ut viverent, concessit, quàm Cæsar, ut moreren-
tur, coegit. Sed satis est de Heroë, de quo nunquam
satis.

Xaveriana satis vox, solum est nota beatis.

3. DIES DECEMB.

Vir germinat granum Virtutis, sine palea vanitatis.

Gerson. collat. pro licent.

Gloria Dei I.
in omnibus
quærenda.

IN hoc mundo, velut in inculto agro
parum est tritici, multum zizanii. Si
crescat granum Virtutis; miscetur &
palea vanitatis. Denique in hoc sæ-
culo

culo omnia vitiorum sunt plena, virtutum inania. Nullus est vultus, in quo non sit naevus; nulla frons, in quâ non sit ruga; nulla chlamys, in quâ non sit plica; nulla purpura, in qua non sit tinea. (a) Denique cum Virtutibus vitia sint affinia; nisi illa perimantur, perimunt nos. Nullus igitur, hinc perfectus; nisi ille, de quo Christus: *Estote perfecti, sicut & Pater vester caelestis perfectus est.* Undè bene D. Hieronymus: (b) *Cunctorum in carne iustorum imperfecta perfectio est.* Assentitur D. Augustinus: *Ille perfectio est, invenisse se non esse perfectum.* Ut igitur sis, quantum vales in hac vitâ mortali inter mortales perfectus; sit tibi omnium omnitorum causa, & agendorum regula; sola solius Dei, major gloria. Hanc quanto studiosius experis; tantò te magis perficis. Bonum omne, quod habuimus quondam; quod habemus modò; & habituri sumus olim, soli debemus Dei Gloriam: videlicet, quod simus, quod homines simus; quod redempti; quod beatitudinis capaces. Quia omnia operatus est Deus propter gloriam suam. Deus in omnibus semper impensissimè studuit honori hominis.

II. Primò, honoravit eum suâ Potentiâ, creando suis manibus; tibi reliqua creavit solo vocis imperio officiosus in hominem, antequam adhuc esset. Honoravit eum suâ Providentiâ, prospiciendo ei de magnifico hinc in terris hospicio; postea excellentissimo in caelis domicilio. Deinde copiosè ei providit de escâ, dum illi in alimentum tribuerit quidquid animalium vel natat in æquore; vel volat in aère, vel reptat per terram. Honoravit eum suâ munificentia,

mitten-

(a) *Matth. 5.* (b) *Serm. 5.*

mittendo è suo Regno, qui illi administraret, tutelarem genium; qui, ut unus ex honorariis Dei in ejus aula Palatinis, semper videt faciem ejus. Hunc voluit illi semper esse à latere, ut ab omni conservaret discrimine. Honoravit illum suam Misericordiam, perditum redimendo; eumque extollendo super id omne, quod humanum est, videlicet ad naturæ suæ consortium; ac deinde ad gloriæ suæ solium. Honoravit illum Liberalitate suam, promittendo pro quolibet etiam levissimo opere, totum suum Regnum totam æternitate possidendum. Honoravit illum suam Bonitatem, ante omne tempus, hoc est, quamdiu ipse fuit Deus, diligendo. Cum sic Deus hominem honoraverit, nonne merito hæc dixeris cum Prophetâ Regio? (a) *Nimis honorificati sunt amici tui Deus?*

III. Augebis gloriam Dei, contemptu tui: quantum te humiliaveris, tantum eum exaltabis. Quo clarius Deum cognoveris, eò te profundius illi submittes, & ardentius ejus præcepta admittes. Potest Dei cognitio augeri in infinitum: sic & tui aspernatio; quia infinitum es despicibilis. Cognoscendo tuam ignominiam, vestigabis Dei gloriam, propter quam unquam creatus es. Arbor simul mittit deorsum radices, & sursum ramos; quo per terram serpit profundius, eò se supra terram erigit excelsius: ita mens tua erigitur super id omne, quod est mortale, si te depresseris infra omnes mortales. Omnis gloria tuorum operum ad illum referatur, à quo accepisti potestatem operandi. Ille superfluit, & otiosus est in mundo, qui honorem Dei non

quærit.

Ppp 4

(a) *Psalm. 138. 7.*

quærit. Omnia utilitatem sumunt ex fine ; si à fine declinant , sunt prorsus inutilia. Si ut te calefacias, malleum accipias ; non solum ad hoc erit inutilis, sed & tu ridiculus. Si sumas ignem ad lævigandam tabulam res præ omnibus utilissima, jam non erit utilis ; imò, non tantum inde nullum referes fructum, sed damnum : comburet, & destruet, quod volebas perficere. Omnium artium instrumenta, præter suum finem, ad quem sunt facta ; sunt vana, & supervacanea : sic homo, qui non refert sua omnia ad gloriam debitam soli Deo, est supervacaneus in mundo. A granis, quæ seminasti, expectas copiosam messem : à vite, quam plantasti, expectas uvas ; ab arbore, quam stercoreasti, expectas fructus ; cur inter tua, vis solus non esse utilis tibi ? Qui sperat Dei gloria, se, & sua jactat, veneno se lactat.

4. DIES DECEMB.

In his, quæ de Deo dicuntur ; hæc maxima est scientia, ignorantiam fateri. *S. Cyrillus Hierosolym. Catech. 6.*

Deus incomprehensibilis, & ideo amabilis.

I. **S**I nostram de Deo ignorantiam, dum illam fatemur, si maxima de Deo scientia; quid nos cæcutientes super terram noctuæ, sub terrâ talpæ, volumus hebetem ingenioli nostri aciem convertere ad fulgorem æternæ Majestatis ; cujus intuitu perspicacissima illæ in cælis aquilæ perstringuntur, ut clausis oculis obnubere vultum compellantur ? Sed inaccessibleam Dei amplitudinem nemo aptius exponet, quàm Auctor hodiernæ tesserae : (a) *Magnus erat Abraham, sed magnus respectu hominum ; cum autem* ad

(a) *S. Cyrillus supra.*